

**Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling
Mechelen, 19 maart 2021
Kamer MC7**

Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer
21/412

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak
19 maart 2021

Naam van de eerste beklaagde
H. M.

Systeemnummer parket
21C202

Notitienummer
ME/M/55/L8/001750/2021

Rolnummer
21M000288

Inzake van het Openbaar Ministerie en de

BURGERLIJKE PARTIJ:

C. M., alias **Z. M.**,
geboren te (...) (Marokko) op (...)
woonstkeuze doende bij zijn raadsman te (...)

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester **V. B. E.**, advocaat te (...).

tegen:

BEKLAAGDE:

1. **H. M.**, RRN (...)
geboren te (...) op (...)
van Belgische nationaliteit
bakker (zelfst.)
ingeschreven te (...)
thans aangehouden onder de modaliteit van het elektronisch toezicht

beklaagde, bijgestaan door **S. A.**, advocaat te Antwerpen.

2. **BV S.**, KBO (...)
met maatschappelijke zetel gevestigd te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door **S. A.**, advocaat te (...).

BURGERLIJK AANSPRAKELIJKE(N):

BV S.
met maatschappelijke zetel gevestigd te (...)

burgerrechtelijk aansprakelijke, vertegenwoordigd door **S. A.**, advocaat te (...).

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Te Mechelen en/of te Antwerpen en/of elders in het Rijk

Op 24 november 2020

A. Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat:

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één, namelijk: H. E. B..

B. Geen schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten

Als werkgever, aangestelde of lasthebber geen schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten opgemaakt te hebben, uiterlijk op het tijdstip van indiensttreding:

- inbreuk op artikel 6 van het koninklijk besluit nr. 5 van 23 oktober 1978 betreffende het bijhouden van sociale documenten en op artikel 123 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;
- strafbaar gesteld door artikel 186, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: één, namelijk: H. E. B..

Op 22 januari 2021

C. Geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat:

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;

- strafbaar met een sanctie van niveau 4;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie, namelijk: L. E. I. A. M., H. W. en C. M..

D. Tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning

Als werkgever, aangestelde of lasthebber arbeid heeft doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België

- inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- strafbaar gesteld door artikel 12/1, §1, eerste lid, 1°, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- vatbaar voor een administratieve geldboete op grond van artikel 13/6, §2, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie, namelijk: L. E. I. A. M., H. W. en C. M..

E. Geen afschrift of uittreksel van de deeltijdse arbeidsovereenkomst op de plaats van tewerkstelling

Als werkgever, aangestelde of lasthebber op de plaats waar het arbeidsreglement kan worden ingezien, geen afschrift van de arbeidsovereenkomst van de deeltijdse werknemer, noch een uittreksel van die arbeidsovereenkomst met het werkrooster en met de identiteit van de deeltijdse werknemer in kwestie, diens handtekening en die van de werkgever, bewaard hebben:

- inbreuk op artikel 157 van de programmawet van 22 december 1989;
- strafbaar gesteld door artikel 151, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- strafbaar met een sanctie van niveau 3 of met een sanctie van niveau 4 wanneer een waarschuwing of een termijn voor zich in regel te stellen vooraf schriftelijk voor deze inbreuk werd gegeven, krachtens artikel 151, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie, namelijk: L. E. I. A. M., H. W. en C. M..

De eerste

Bij samenhang

Tussen 23 november 2020 en 23 januari 2021

F. Mensenhandel

De werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van de controle over hen met als doel deze personen het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid; met de verzwarende omstandigheden dat misbruik gemaakt werd van de bijzonder kwetsbare positie waarin deze personen verkeren ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand, hun precaire sociale toestand, hun leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betrof, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet en dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: drie, namelijk: L. E. I. A. M., H. W. en C. M..

De tweede:

S. BVBA om zich als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk te horen verklaren voor de betaling van de strafrechtelijke geldboeten en kosten waartoe **H. M.**, zijn aangestelde(n) of lasthebber(s), behoudens toepassing van artikel 50 bis Strafwetboek, veroordeeld worden.

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 16 februari 2021 waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting. De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

I. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Vooraf: verbetering materiële vergissing

1.

De rechtbank stelt vast, rekening houdend met de inhoud van het strafdossier en de omschrijving vermeld in de dagvaarding, dat de vermelding "S. BVBA" dient te worden gelezen als "S. BV". Het past om deze materiële vergissing recht te zetten.

1. Feiten en beoordeling van schuld

2.

Eerste beklaagde, H. M., en tweede beklaagde, bv S., worden vervolgd voor

sociaalrechtelijke inbreuken, namelijk het niet of niet correct aangeven van de indiensttreding van een werknemer bij Dimona (tenlasteleggingen A en C), het niet opstellen van een schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten (tenlastelegging B), de tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning (tenlastelegging D) en het ontbreken van een afschrift of uittreksel van de deeltijdse arbeidsovereenkomst op de plaats van tewerkstelling (tenlastelegging E). Eerste beklaagde H. M. wordt daarnaast ook vervolgd voor mensenhandel met de verzwarende omstandigheden dat het bijzonder kwetsbare personen betrof, dat het misdrijf een daad van deelneming aan een vereniging betrof en dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt (tenlastelegging F).

Beklaagden werden ter terechtzitting van 26 februari 2021 bijgestaan door hun raadsman en betwistten de hen ten laste gelegde feiten niet.

1.1 Overzicht van de relevante feiten

3.

Eerste beklaagde H. M. baat via zijn vennootschap, bv S., bakkerij C. uit aan de (...) te (...). Eerste beklaagde H. M. is sinds 1 februari 2020 bestuurder van de bv S..

4.

Op 24 november 2020 vond er een onaangekondigde controle plaats in de bakkerij van eerste beklaagde H. M. door sociaal inspecteurs van de RSZ. Bij de controle werd vastgesteld dat in de winkelruimte een persoon werkzaam was achter de toog, die als H. E. B. werd geïdentificeerd. Hij verklaarde via zijn school als stagiair tewerkgesteld te zijn in de bakkerij. H. E. B. bleek evenwel niet te beschikken over een stageovereenkomst en was evenmin Dimona gemeld. Pas op 29 november 2020 werd uiteindelijk een Dimona-aangifte gedaan met terugwerkende kracht vanaf 24 november 2020, en dit terwijl uit de melding van de school bleek dat de schoolstage van H. E. B. reeds aanving op 1 september 2020.

Tijdens zijn verhoor op 12 januari 2021 verklaarde eerste beklaagde H. M. dat hij bij de controle op 24 november 2020 geen stagecontract kon voorleggen omdat hij nog contact diende op te nemen met de school om één en ander te regelen, maar dat uiteindelijk bleek dat H. E. B. niet bij hem kon werken als stagiair door schulden bij de RSZ. Na contactname met de school werd H. E. B. bijgevolg ingeschreven als werkstudent, maar op het ogenblik van de controle was hij noch als stagiair, noch als werkstudent ingeschreven.

Er werd bijgevolg een proces-verbaal opgemaakt voor het ontbreken van een (correcte) Dimona-aangifte bij indiensttreding (tenlastelegging A) en het ontbreken van een schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten (tenlastelegging B), telkens voor een werknemer H. E. B..

Voor deze feiten van 24 november 2020 werd op 8 juli 2020 nog een minnelijke schikking van 4.000,00 euro aangeboden, te betalen voor 13 oktober 2020, maar deze bleef onbetaald.

5.

Ook op 29 november 2020 was er vastgesteld door sociaal inspecteurs van de RVA dat H. E. B. in de bakkerij achter de winkel aan het werken was, samen met een andere man die uiteindelijk geïdentificeerd kon worden als A. B. A.. Geen van beiden waren gemeld bij Dimona. A. B. A. bleek niet in het bezit van een geldige Belgische verblijfsvergunning en voor H. E. B. werd er nog steeds geen studentenovereenkomst opgemaakt. Voor deze feiten (tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning, geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding en geen schriftelijke overeenkomst voor tewerkstelling van studenten) werd er ook een proces-verbaal opgemaakt.

Deze feiten van 29 november 2020 worden echter op heden niet mee vervolgd omdat er voor deze feiten een minnelijke schikking werd aangeboden. Op het ogenblik van dagvaarding was de termijn voor betaling van de minnelijke schikking voor deze feiten nog niet verstreken.

6.

Op 22 januari 2021 werd er door sociaal inspecteurs van de RSZ en de RVA dan opnieuw een controle gedaan in bakkerij C., gelegen te (...) te (...), samen met leden van de lokale politie (...).

De sociaal inspecteurs stelden om 3u20 vast dat een man de winkelruimte van de bakkerij aan het dweilen was. De deur van de winkelruimte bleek evenwel slotvast toen zij iets later de controle wilden aanvatten. Om 4u30 stelden zij vervolgens vast dat een witte camionette met nummerplaat (...) voor de zaak parkeerde met draaiende motor, waarna de laadruimte van de camionette door de chauffeur ervan werd geopend. Hij belde aan bij de bakkerij, waar hij door een man werd binnengelaten. Even later, om 4u39, ging de deur opnieuw open om brood in de camionette in te laden en kon de controle worden aangevat.

In de bakkerij achteraan bevonden zich drie mannen, waaronder de chauffeur van de camionette en de man die de winkelruimte van de bakkerij aan het dweilen was. De drie mannen, die op dat ogenblik werden geïdentificeerd als L. E. I. A. M., C. M. en H. W., hadden geen identiteitsdocumenten. Zij werden onmiddellijk verhoord:

- L. E. I. A. M. verklaarde dat hij al ongeveer een maand als chauffeur werkte voor eerste beklagde H. M., telkens van maandag tot en met vrijdag van 4u30 à 5u00 tot 9u00. Hij had daarvoor nog altijd geen contract getekend. Eerste beklagde H. M. zou ook op de hoogte zijn dat hij niet over Belgische verblijfsdocumenten beschikte en betaalde hem wekelijks cash, 9 euro, soms 10 euro, per uur.
- H. W. verklaarde in eerste instantie dat hij al ongeveer een maand voor bakkerij C. werkte en dat twee dagen per week, namelijk van maandag- op dinsdagnacht en van donderdag- op vrijdagnacht, telkens van middernacht tot 10u00 's morgens. Hij poetste dan de werkplaats en de garage. Zijn baas zou H. M. heten en hem elke week uitbetalen, 5 à 6 euro per uur, op dinsdag of woensdag. Hij verklaarde te beseffen dat dat weinig is maar dit werd hem zo door eerste beklagde H. M. voorgesteld en hij vond dat beter dan niets. Eerste beklagde H. M. beloofde hem dat hij in de toekomst meer zou verdienen, namelijk 8 à 9 euro per uur, maar hij wist niet wanneer. H. W. verklaarde verder ook een week boven de bakkerij te hebben

gewoond. Hij moest daarvoor niet betalen en kon zich in de douches beneden wassen, wat beter was dan op straat te leven. Eerste beklagde H. M. zou volgens H. W. ook op de hoogte zijn van zijn illegaal statuut en hem eenmaal hebben gezegd dat hij hem zou helpen om aan papieren te geraken. H. W. verklaarde dat hij door zijn illegaal statuut ook wel akkoord moest gaan met de werkomstandigheden. H. W. verklaarde bereid te zijn om in eender welke omstandigheden te werken om te kunnen overleven en dat hij ook akkoord ging met de omstandigheden. Op het einde van zijn verklaring stelde H. W. dan dat hij de dag van de controle pas opnieuw voor eerste beklagde H. M. begon te werken. Het jaar voordien zou hij echter ook al 20 tot 30 dagen voor eerste beklagde H. M. hebben gewerkt. Hij wilde ander werk zoeken, maar dat lukte niet, dus kwam hij opnieuw terecht bij eerste beklagde H. M..

- C. M. verklaarde dat hij al een 3 tot 4 maanden bij bakkerij C. in Mechelen werkte als bakker. Hij had geen werk of verblijfplaats en mocht van eerste beklagde H. M. in zijn bakkerij komen werken en daar ook wonen. Hij woonde boven de bakkerij en had daar een matras op de grond. Hij had geen bed, geen kast, geen tv, geen tafel en slechts 1 stoel. Zijn kleren stonden in zakken op de grond en hij gebruikte de keuken van de bakkerij. Hij betaalde daarvoor geen huur. Voor zijn werk in de bakkerij (10 à 11 uur per dag, van 21 à 22 uur 's avonds tot 8 uur 's morgens) kreeg hij 40 à 50 uur per dag uitbetaald. Extra uren werden betaald aan 10 euro per uur. Eerste beklagde H. M. betaalde hem cash en niet steeds op tijd. Voor de laatste twee weken had hij zelfs nog 600,00 euro te goed. C. M. werkte 7 dagen op 7, zonder rust en zonder verlof. Hij kreeg wel een half uur pauze om een sigaret te roken. Hij stelde dat hij geen papieren had zodat hij tevreden moest zijn met wat hij kreeg. Eerste beklagde H. M. wist ook dat hij geen geldige papieren had. Hij zou het werk doen omdat hij geen andere keuze had en wilde geld sparen om een advocaat te kunnen betalen om zijn verblijfstatuut te regelen. Eerste beklagde H. M. zou vroeger ook in de bakkerij gewerkt hebben, maar niet meer 's nachts gewerkt hebben sinds C. M. zijn werk overnam. Eerste beklagde H. M. zou hem elke dag vertellen wat hij moet maken en dan 's ochtends om 7u00 de kwaliteit van zijn werk komen controleren. Er hingen ook camera's in de werkplaats om te controleren of het werk wel goed ging. Ontsmettingsgel was aanwezig in de bakkerij, maar de mondklappers waren op. Kledij en eten kocht C. M. zelf, maar soms kreeg hij van eerste beklagde H. M. wel wat brood, koekjes en koffie. Over de anderen verklaarde C. M. nog dat H. W. al ongeveer een maand voor eerste beklagde H. M. werkte, als schoonmaker. Hij zou samen met C. M. boven de bakkerij slapen. Voor de leveringen aan andere filialen van de bakkerij (in (...); (...) en (...)) zou eerste beklagde H. M. een chauffeur, L. E. I. A. M., hebben, die werkte van maandag tot en met vrijdag.

Nazicht van de databank leerde dat L. E. I. A. M., C. M. en H. W. niet Dimona gemeld waren. Zij beschikten evenmin over Belgische verblijfsdocumenten en er waren geen (deeltijdse) overeenkomsten van tewerkstelling opgemaakt.

De bakkerij en winkelruimte werden vervolgens verzegeld en eerste beklagde H. M., die op verzoek van de politiediensten ter plaatse kwam, werd gearresteerd en verhoord. Bij zijn arrestatie was hij in het bezit van 805,00 euro cash geld.

7.

Eerste beklaagde H. M. werd op 22 januari 2021 door de politiediensten verhoord. Hij verklaarde dat hij die nacht slechts twee personen had tewerkgesteld, een bakker en een chauffeur. Eerste beklaagde H. M. zou zelf op 21 januari 2021 naar huis zijn gegaan wegens familiale redenen en C. M. hebben opgebeld om zijn werk over te nemen. Hij belde ook een chauffeur op om 's morgens de leveringen te doen. Deze chauffeur zou hem ook al eerder eens voor een uurtje of twee gedepanneerd hebben. Eerste beklaagde H. M. erkende dat zij niet Dimona gemeld waren, aangezien zij geen papieren hadden en dat dus niet kon. Zij hielpen hem uit plezier. Soms, sporadisch, gaf hij symbolisch 40,00 euro of een pakje sigaretten. Hij verklaarde geen weet te hebben van een derde persoon die aan het werken was. H. W. moest volgens eerste beklaagde H. M. helemaal niet in de bakkerij aanwezig zijn en zou een vriend zijn van bakker C. M.. C. M. zou mogelijks al wel drie maanden voor hem werken, maar zeker geen 7 dagen op 7. Hij zou ook zeker geen twee weken achter staan met loon, hoogstens één dag. De ruimte boven de bakkerij stond volgens eerste beklaagde H. M. leeg en werd enkel ingericht met een matras, waar hij zich even kon neerleggen als hij moe was. Er zou niemand boven de zaak wonen en de matras zou hij zelf gebruiken. De gevonden kleren zouden afkomstig zijn van voorgaande werknemers. De aangetroffen dozen met kleren, de doos vuile was, de schoenen, de stoel met propere kleren, de pantoffels en de matras zouden in het appartement op nummer (...) teruggevonden zijn. Het geld dat op hem werd aangetroffen bij controle, zou afkomstig zijn van de kassa. Hij zou enkel proberen overleven en zijn zaak proberen recht te houden om zijn gezin te kunnen ondersteunen.

Eerste beklaagde H. M. werd diezelfde dag ook door de onderzoeksrechter verhoord en gaf toe dat er bij de controle een aantal zaken niet in orde waren. Hij verklaarde dat hij zelf aan het werken was in de bakkerij maar door zijn vrouw werd opgebeld door familiale problemen. Hij vroeg C. M. en L. E. I. A. M. om in te springen, maar dat zou slechts sporadisch gebeuren. Zij zouden ook geen vast uurrooster hebben. De derde persoon H. W. zou hij niet kennen. Eerste beklaagde H. M. verklaarde zelf het meeste werk te doen. Hij ontkende dat C. M. van 21 uur 's avonds tot 6 uur 's morgens zou werken en dat C. M. niet stipt zou worden betaald. C. M. zou wel in een appartement boven de bakkerij wonen, maar dat zou door hem worden gehuurd.

Eerste beklaagde H. M. bevestigde die verklaringen in zijn herverhoor van 2 februari 2021.

8.

C. M. werd op 8 februari 2021 opnieuw verhoord onder zijn werkelijke identiteit C. M.. Hij verklaarde toen al tien tot elf jaar in bakkerij C. te werken en gedurende die hele tijd ook boven de zaak te wonen, in een ruimte waar hij kon slapen op een matras. Er was geen keuken noch badkamer en ook de verwarming werkte niet goed. Tweemaal per week kwam H. W. de schoonmaker (die ook bij de controle aanwezig was) daar ook slapen. H. W. zou ook al zes maanden voor eerste beklaagde H. M. werken. Hij zou gedurende die tijd ook steeds voor eerste beklaagde H. M. hebben gewerkt. Hij kreeg in het begin 40 à 50 euro per nacht, maar recenter zou hij 90 euro per nacht hebben gekregen, ongeacht het aantal uren dat hij werkte. Eerste beklaagde H. M. zou hem ook niet stipt hebben betaald en bij arbeidsongevallen kreeg hij ook geen verzorging. C. M. liet daarbij op zijn gsm-toestel ook de tekstberichten zien, waarin hij de opdracht kreeg om een bepaald aantal broden,

koffiekoeken, ... te bakken.

1.2 Beoordeling van schuld - tenlasteleggingen A, B, C, D en E

9.

Eerste beklaagde H. M. en tweede beklaagde bv S. worden vervolgd voor diverse sociaalrechtelijke inbreuken.

De feiten onder tenlasteleggingen A en C vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 4.

De feiten onder tenlastelegging B vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 186, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 2.

De feiten onder tenlastelegging D vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 12/1, §1, eerste lid, 1° van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers met een administratieve geldboete op grond van artikel 13/6, §2 van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2014.

De feiten onder tenlastelegging E vormen een inbreuk op de in de dagvaarding aangehaalde regelgeving en worden strafbaar gesteld door artikel 151, eerste lid, 1° van het Sociaal Strafwetboek met een sanctie van niveau 3 of met een sanctie van niveau 4 wanneer een waarschuwing of een termijn voor zich in regel te stellen vooraf schriftelijk voor deze inbreuk werd gegeven krachtens artikel 151, tweede lid van het Sociaal Strafwetboek.

10.

De materialiteit van de tenlasteleggingen A, B, C, D en E is bewezen op grond van de vaststellingen van de sociaal inspecteurs en hun opzoekingen, de vaststellingen van de verbalisanten, de verklaringen van L. E. I. A. M., C. M. en H. W. en de verklaring van eerste beklaagde H. M.. Ter terechtzitting van 26 februari 2021 werden de feiten ook niet langer betwist.

Wat betreft het moreel bestanddeel voor tenlasteleggingen A, B, C, D en E is het voldoende dat deze misdrijven gepleegd werden uit onachtzaamheid. Er is geen intentie tot sociale fraude vereist.

11.

De voormelde bewezen verklaarde inbreuken zijn in beginsel toerekenbaar aan de werkgever, zijn aangestelde en/of zijn lasthebber. Voor de toepassing van het sociaal strafrecht worden aangestelden of lasthebbers omschreven als personen die, al dan niet onder het gezag van de werkgever, door deze laatste bekleed zijn met het gezag of de nodige bevoegdheid om effectief te waken over de naleving van de sociale regelgeving, zelfs al is die bevoegdheid in de tijd of naar de plaats beperkt (zie ook Cass. 15 september 1981,

RW 1981-82, 1223, noot H. Bosly; Cass. 20 januari 2009, AR nr. P.08.650.N; Cass. 3 januari 2012, AR nr. P.10.1294.N).

12.

H. E. B., L. E. I. A. M., C. M. en H. W. werden op het ogenblik van de feiten tewerkgesteld door tweede beklagde bv S.. Eerste beklagde H. M. was op het ogenblik van de feiten bestuurder van tweede beklagde. De rechtbank is van oordeel dat eerste beklagde H. M. in zijn hoedanigheid van bestuurder van bv S., als lasthebber van de werkgever, verantwoordelijk was voor het toezicht op de naleving van de sociaalrechtelijke regelgeving door de bv S. en dus strafrechtelijk aansprakelijk is voor de voorliggende sociaalrechtelijke inbreuken. Uit het strafdossier komt ook naar voor dat het daadwerkelijk eerste beklagde H. M. was die als enig bestuurder instond voor het personeelsbeleid.

13.

Wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van tweede beklagde bv S. betreft, dient er op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 5, lid 1 van het strafwetboek, een rechtspersoon strafrechtelijk slechts verantwoordelijk is voor misdrijven die hetzij een intrinsiek (geen occasioneel) verband hebben met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Daarenboven dient te worden nagegaan of de feiten moreel aan de rechtspersoon kunnen worden toegerekend. Daartoe is vereist dat de verwezenlijking van het misdrijf volgt uit een wetens en willens genomen beslissing binnen de rechtspersoon dan wel dat deze het gevolg is van een binnen de rechtspersoon gepleegde nalatigheid.

De rechtbank stelt vast dat de weerhouden tenlasteleggingen een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van het doel van tweede beklagde bv S., aangezien die voor de uitbating van haar onderneming op geregelde basis een beroep doet op werknemers en daardoor inkomsten genereert.

De rechtbank is van oordeel dat de feiten ook moreel toerekenbaar zijn aan tweede beklagde bv S., aangezien uit de concrete omstandigheden van het dossier blijkt dat minstens de inbreuken van tenlasteleggingen C, D en E wetens en willens werden begaan en ook de inbreuken van tenlasteleggingen A en B minstens voortvloeien uit een gebrekkige interne organisatie op sociaalrechtelijk vlak, waardoor onvoldoende geredieerd kon worden aan het plegen van sociaalrechtelijke misdrijven. Eerste beklagde H. M. werd immers reeds driemaal eerder veroordeeld voor sociaalrechtelijke inbreuken.

De feiten van tenlasteleggingen A, B, C, D en E zijn bijgevolg eveneens toerekenbaar aan tweede beklagde bv S..

1.3 Beoordeling van schuld - tenlastelegging F

14.

Eerste beklagde H. M. wordt daarnaast ook vervolgd voor mensenhandel met de verzwarende omstandigheden dat het bijzonder kwetsbare personen betrof, dat het misdrijf

een daad van deelneming aan een vereniging betrof en dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.

Het misdrijf mensenhandel wordt in artikel 433*quinquies*, §1, eerste lid, 3° van het Strafwetboek omschreven als *"de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel, het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid."*

Artikel 433*septies*, eerste lid van het Strafwetboek, voorziet daarenboven in een aantal verzwarende omstandigheden, namelijk onder meer:

- indien het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (2°);
- in geval van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt (6°); en
- in geval het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet (7°).

15.

De rechtbank is van oordeel dat ook tenlastelegging F in hoofde van eerste beklaagde H. M. bewezen is gelet op de gedetailleerde verklaringen van L. E. I. A. M., C. M. en H. W. H. M., de vaststellingen van de sociaal inspecteurs en de verbalisanten en de aan het strafdossier gevoegde foto's. Ter terechtzitting van 26 februari 2021 heeft eerste beklaagde H. M. de feiten uiteindelijk ook niet meer betwist.

L. E. I. A. M., C. M. en H. M. dienden lange - nachtelijke - uren te werken, zonder de nodige pauzes en aan een (bijzonder) laag uurloon. Omdat alles in het zwart gebeurde, was er ook geen sprake van enige sociale verzekering of sociale bescherming. C. M. werkte zelfs zeven dagen op zeven en werd via camera's in de werkplaats door eerste beklaagde H. M. gecontroleerd. C. M. en H. M. verklaarden ook boven de bakkerij te hebben verbleven.

Eerste beklaagde H. M. stelde bij monde van zijn raadsman ter terechtzitting wel dat hij niet actief ging werven, maar dat de mensen hem zelf opzochten. De term 'werving' in de zin van artikel 433*quinquies*, §1, eerste lid, 3° van het Strafwetboek moet echter bij ontstentenis van een wettelijke definitie of nadere duiding in de loop van de voorbereidende werkzaamheden van de werkgever, in zijn normale betekenis worden begrepen. In zijn normale betekenis impliceert de term 'werving' niet dat de aangeworven persoon ook actief moet zijn aangezocht. Het volstaat dat de aanwervende persoon de betrokken werknemer in dienst heeft genomen, opdat deze hem zijn arbeidskracht ter beschikking zou stellen. Een actieve houding van de persoon die een werknemer in dienst neemt, is niet vereist (zie ook Cass. 8 oktober 2014, nr. P.14.0955.F). Dat L. E. I. A. M., C. M. en H. W. eerste beklaagde H. M. zelf zouden hebben opgezocht, impliceert bijgevolg niet dat er geen sprake zou zijn van 'werving' in de zin van artikel 433*quinquies*, §1, eerste lid, 3° van het Strafwetboek.

L. E. I. A. M., C. M. en H. W. bevonden zich in een financieel zwakke positie, zij spraken geen Nederlands en hadden geen geldige Belgische verblijfsdocumenten. Zij bevonden zich bijgevolg minstens in een kwetsbare toestand ten gevolge van hun administratieve precaire toestand. Eerste beklaagde H. M. was van die toestand op de hoogte en heeft misbruik gemaakt van die kwetsbare toestand om hen te werk te stellen in menonwaardige omstandigheden, zonder dat de slachtoffers in de praktijk een andere keuze hadden dan het misbruik te ondergaan. Aan de verzwarende omstandigheid vermeld in artikel 433*septies*, eerste lid, 2° van het Strafwetboek is voldaan.

Aangezien er sprake is van meerdere slachtoffers die minstens gedurende een zekere tijd tewerkgesteld werden door eerste beklaagde H. M. is er ook voldaan aan de verzwarende omstandigheid vermeld in artikel 433*septies*, eerste lid, 6° van het Strafwetboek.

Daarentegen is niet aangetoond dat de activiteiten werden uitgeoefend in het kader van een vereniging, zodat de verzwarende omstandigheid vermeld in artikel 433*septies*, eerste lid, 7° van het Strafwetboek niet wordt weerhouden.

2. Strafmaat

16.

De feiten van de bewezen verklaarde tenlasteleggingen vermengen zich in hoofde van elke beklaagde als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet zodat, op basis van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek voor die feiten telkens maar één straf moet worden opgelegd, met name de zwaarste.

17.

Bij het bepalen van de straf houdt de rechtbank rekening met de wettelijke strafmaat, de ernst van de feiten, de persoonlijke situatie en het strafrechtelijk verleden van beklaagden.

De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen in hoofde van beklaagden van een totaal gebrek aan respect voor de rechten en het welzijn van de betrokken werknemers, alsook voor het Belgisch socialezekerheidsstelsel. Beklaagden hebben onvoldoende oog gehad voor de gevolgen van hun daden voor de betrokken werknemers (door hun rechten op het vlak van sociale bescherming te miskennen) en bekwamen zo ook een onrechtmatig concurrentievoordeel. Eerste beklaagde H. M. liet zich enkel leiden door gemakkelijk geldgewin en maakte misbruik van slachtoffers die zich in een zeer kwetsbare positie bevonden.

18.

Eerste beklaagde H. M. heeft ook geen blanco strafregister meer. Hij werd reeds 34 keer door de politierechtbank veroordeeld en liep ook al vier correctionele veroordelingen op, onder meer voor sociaalrechtelijke inbreuken op 18 december 2014, op 8 mei 2017 en op 13 maart 2018.

Eerste beklaagde H. M. vroeg om hem geen effectieve gevangenisstraf op te leggen, maar wel een werkstraf of een straf met probatie-uitstel. Hij zou in een vicieuze cirkel gezeten

hebben, waarbij het doel (zijn zaak voortzetten en zijn kinderen onderhouden) de middelen heiligde. Zijn aanhouding zou evenwel een keerpunt zijn geweest. Eerste beklagde H. M. verklaarde intussen samen met zijn gezin bij zijn ouders te wonen, om zo zijn schuldenberg te kunnen afbetalen. Hij zou zelf niet meer willen werken als zelfstandige en als industrieel bakker in loondienst aan de slag willen gaan.

Eerste beklagde H. M. dient zich bewust te zijn van de zwaarwichtigheid van de door hem gepleegde feiten. Er dient hem een ernstig signaal te worden gegeven over het ontoelaatbare van zijn handelen. De ernst van de gepleegde feiten laat niet toe om een werkstraf op te leggen. Enkel een gevangenisstraf en geldboete zijn daartoe gepast. Gelet echter op de kans op verbetering van eerste beklagde H. M., legt de rechtbank de gevangenisstraf grotendeels (namelijk het gedeelte dat de reeds ondergane hechtenis te boven gaat) met probatie-uitstel op. Eerste beklagde H. M. dient er zich wel van bewust te zijn dat het om een gunstmaatregel gaat en dat het verleende probatie-uitstel alsnog kan worden herroepen, ingeval zich nieuwe strafbare feiten zouden voordoen gedurende de proeftijd of indien de voorwaarden niet worden nageleefd, en dit overeenkomstig de modaliteiten bepaald in artikel 14 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

Gelet op de sociaalrechtelijke voorgaanden van eerste beklagde H. M. wordt de geldboete wel effectief opgelegd. Het basisbedrag van de opgelegde geldboete wordt met toepassing van artikel 433*septies*, tweede lid van het Strafwetboek bovendien vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers van de feiten onder tenlastelegging F, namelijk drie.

Eerste beklagde H. M. wordt tevens verplicht voor vijf jaar ontzet uit de rechten vermeld in artikel 31, eerste lid Strafwetboek (art. 433*novies*, 1° Sw).

De rechtbank acht het niet nodig om eerste beklagde H. M. daarnaast ook te veroordelen tot een beroepsverbod in de zin van artikel 382,§2 en/of artikel 382*bis* van het Strafwetboek. Een dergelijk verbod zou hem immers niet verhinderen om zijn bakkerij verder uit te baten, zodat de rechtbank dit verbod niet noodzakelijk of opportuun acht om herhaling in de toekomst te voorkomen.

19.

Tweede beklagde bv S. heeft nog een blanco strafregister.

De rechtbank is van oordeel dat, rekening houdend met het strafregister van tweede beklagde bv S., aan tweede beklagde een geldboete met gedeeltelijk uitstel kan worden opgelegd zoals bepaald in het beschikkend gedeelte en dit gedurende een proeftijd van drie jaar teneinde het ontradend effect ervan te maximaliseren.

Het basisbedrag van deze geldboete wordt vermenigvuldigd met het aantal werknemers waarvoor de zwaarste inbreuk in hoofde van tweede beklagde werd vastgesteld. De feiten onder tenlastelegging A en C zijn gelijkaardig, met dezelfde misdrijfomschrijving, en zijn alle strafbaar gesteld door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, zodat de rechtbank rekening houdt met het totaal van de bij het geheel van die vermengde feiten betrokken werknemers (vier werknemers) voor tweede beklagde, aangezien deze feiten lastens tweede beklagde

bewezen werden verklaard.

De rechtbank meent dat deze geldboete een voldoende waarschuwing zal zijn voor tweede beklagde bv S. om recidive te voorkomen. De rechtbank acht het, gelet op het blanco strafregister van tweede beklagde bv S., niet nodig om daarenboven ook de sluiting van de inrichting te bevelen en merkt op dat de dagvaarding niet in het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van het gebied waar het goed gelegen is, werd overgeschreven.

Ook tweede beklagde dient er zich wel van bewust te zijn dat het om een gunstmaatregel gaat en dat het verleende uitstel alsnog kan worden herroepen, ingeval zich nieuwe feiten zouden voordoen gedurende de proeftijd.

3. Verbeurdverklaring

20.

De arbeidsauditeur vorderde ter terechtzitting van 26 februari 2021 tevens de bijzondere verbeurdverklaring van de op eerste beklagde H. M. aangetroffen gelden.

De in beslag genomen gelden zijn evenwel geen goederen die gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van de bewezen verklaarde misdrijven of er het voorwerp van uitmaken, zodat er geen verbeurdverklaring van de gelden kan bevolen worden op basis van de artikelen 42, 1° en 43 van het Strafwetboek. De rechtbank stelt verder vast dat het strafdossier geen schriftelijke vordering bevat tot verbeurdverklaring van de wederrechtelijke vermogensvoordelen die uit de bewezen verklaarde misdrijven zouden zijn voortgevloeid, zodat ook niet aan de voorwaarden van artikel 43*bis* van het Strafwetboek voldaan is.

De rechtbank ziet bijgevolg geen grond om de op beklagde aangetroffen gelden verbeurd te verklaren en wijst de vordering tot verbeurdverklaring af als ongegrond.

4. Burgerrechtelijke aansprakelijkheid

21.

Artikel 50bis van het strafwetboek bepaalt dat het niet mogelijk is om iemand burgerrechtelijk aansprakelijk te verklaren voor de betaling van de geldboete waartoe een ander wordt veroordeeld, indien hij wegens diezelfde feiten wordt veroordeeld. De bv S. kan derhalve niet burgerrechtelijk aansprakelijk worden gesteld voor de betaling van de geldboete die aan eerste beklagde H. M. wordt opgelegd voor de vermengde feiten van tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F.

II. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

22.

Burgerlijke partij C. M., alias Z. M., vordert een provisionele schadevergoeding van 1,00 euro van eerste beklagde H. M. en tweede beklagde bv S.. C. M. zou bij de sociale controle uit angst een andere naam hebben opgegeven, namelijk Z. M..

Het staat vast dat C. M., alias Z. M., schade heeft geleden ten gevolge van de lastens beklagden bewezen verklaarde feiten van tenlasteleggingen C, D en E en bijkomend ten gevolge van de lastens eerste beklagde H. M. bewezen verklaarde tenlastelegging F. De vordering van de burgerlijke partij wordt door beklagden niet betwist.

Op basis van de stukken in het strafdossier en de door de burgerlijke partij neergelegde stukken kan de vordering van burgerlijke partij C. M., alias Z. M., ten bedrage van 1,00 euro provisioneel worden toegekend. Eerste beklagde H. M. en tweede beklagde (...) worden daartoe solidair veroordeeld.

OM DEZE REDENEN:

DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen reeds aangehaald in het vonnis en de artikelen :

1, 12, 14, 21, 22, 23, 31 tot 37, 40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

- 1 en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;
  - 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
  - 1 en 3 programmawet van 24 december 1993;
  - 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
  - EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;
  - EU-verordening nr. 974//98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
  - 162, 162bis, 179, 190, 194, 195, 226, 227 van het wetboek van strafvordering;
  - 2, 3, 25, 31, 38, 40, 41, 50 bis, 65, 66, 79, 80, 84 van het strafwetboek;
  - 1, 2, 8/1 wet 29 juni 1964;
  - 1022 van het gerechtelijk wetboek en de uitvoeringsbesluiten;
- door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **H. M.** en ten aanzien van **S. BV**

Op strafgebied

Zegt voor recht dat de materiële vergissing in de dagvaarding als volgt dient aangepast te worden :

De vermelding "**S. BVBA**" dient te worden gelezen als "**S. BV**"

Veroordeelt **H. M.** voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D, E en F (zonder de verzwarende omstandigheid vermeld in artikel 433septies, eerste lid, 7° van het Strafwetboek):

tot een **gevangenisstraf van 2 jaar** en tot een geldboete van **36.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 3 maal 1500,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent probatieuitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de hoofdgevangenisstraf voor een termijn van 3 jaar uitgezonderd het reeds ondergane gedeelte in voorhechtenis, mits naleving van de volgende voorwaarden:

- **geen strafbare feiten plegen (politieel);**
- **een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast (just);**
- **gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast (just);**
- **een budgetbegeleiding volgen bij een gespecialiseerde en rapporterende hulpverleningsinstantie, hieraan actief meewerken en de bewijzen hiervan voorleggen aan de justitieassistent (just);**
- **intensief zoeken naar werk in loondienst, vervolgens regelmatig werken in loondienst en de bewijzen hiervan voorleggen aan de justitieassistent (just);**

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn **van 5 jaar** ontzet uit de volgende rechten:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt H. M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- solidair met medeveroordeelde BV S. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 39,72 EUR.

Ten aanzien van Besloten Vennootschap S., tweede beklagde

Veroordeelt Besloten Vennootschap S. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D en E:

tot een geldboete van **64.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 4 maal 2000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **32.000,00 EUR**, zijnde 4 maal 1000,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Stelt de bv S. **niet** burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboete die aan eerste beklagde H. M. werd opgelegd.

Veroordeelt Besloten Vennootschap S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 50,00 EUR
- solidair met medeveroordeelde H. M. tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 39,72 EUR.

Op burgerlijk gebied

Veroordeelt eerste beklagde H. M. en tweede beklagde BV S. solidair om aan de burgerlijke partij **C. M.**, alias **Z. M.**, een schadevergoeding te betalen van **1 euro provisioneel**, meer de gerechtelijke intresten van heden en de kosten.

De rechtbank houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 19 maart 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, kamer MC7:

- K. K., alleenzetelend rechter

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier H. H..